

Sygn. akt I CSK 91/19

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku T. Z. i A. U.-Z.
przy uczestnictwie Banku [...] S.A. w W. obecnie [X.] Bank [X.] S.A. w W.
o wpis,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 maja 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 25 kwietnia 2018 r., sygn. akt I Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący wnioskodawcy we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz w jego uzasadnieniu nie odwołali się do żadnej ze wskazanych wyżej przesłanek. Nie jest rolą Sądu Najwyższego domyślanie się lub poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 czerwca 2008 r., sygn. akt II UK 38/08, nie publ.; z dnia 14 grudnia 2004 r., sygn. akt II CZ 142/04, nie publ.).

Odnosząc się ubocznie do problematyki przedstawionej przez skarżących we wniosku, należy wskazać, że wpis (jego wykreślenie - art. 626⁸ § 7 k.p.c.) może być dokonany na podstawie dokumentu z podpisem notarialnie poświadczonym, jeżeli przepisy szczególne nie przewidują innej formy dokumentu. Uzasadnieniem wniosku dłużnika hipotecznego o wykreślenie hipoteki jest zatem pisemne oświadczenie wierzyciela hipotecznego o spłaceniu wierzytelności lub o wygaśnięciu wierzytelności z innych przyczyn, z podpisem notarialnie poświadczonym (art. 41 ust. 1 u.k.w.h. w związku z art. 245 § 2 k.c.). Jeżeli dłużnik spłacił zabezpieczoną hipotecznie wierzytelność, jest uprawniony do otrzymania od wierzyciela pokwitowania, także w szczególnej formie (art. 462 § 1 i 2 k.c.). Ponadto wierzyciel obowiązany jest w takiej sytuacji do dokonywania wszelkich czynności umożliwiających wykreślenie hipoteki (art. 100 u.k.w.h. w związku z art. 94 u.k.w.h.). Jeżeli jednak wierzyciel odmówi wydania potwierdzenia wygaśnięcia wierzytelności w formie określonej w art. 31 ust. 1 u.k.w.h. lub gdy istnieje spór na tym tle, dłużnikowi służy powództwo o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym (art. 10 u.k.w.h. w związku z art. 31 ust. 2 u.k.w.h.). W takiej bowiem sytuacji kognicja sądu

wieczystoksięgowego jest ograniczona (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2009 r., V CSK 127/09, nie publ.).

Co się natomiast tyczy fuzji banków należy przypomnieć, że zgodnie z art. 494 § 1 k.s.h., spółka przejmująca albo spółka nowo zawiązana wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejętej albo spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki. Łączenie się spółek następuje zatem na zasadzie sukcesji uniwersalnej, czyli następstwa prawnego pod tytułem ogólnym, w wyniku którego nabycie majątku danego podmiotu dokonuje się kumulatywnie mocą jednego zdarzenia prawnego. Sukcesja uniwersalna skutkuje nabyciem przez następcę nie tylko praw podmiotowych objętych zakresem sukcesji, ale także związanych z tymi prawami obowiązków. Oznacza to, iż nabywca wchodzi w całą sytuację prawną swojego poprzednika (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2017 r., II PK 298/16, nie publ.).

Wobec powyższego nie można uznać, że przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zostały w sposób właściwy przytoczone i wykazane.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).